

Dosarul nr. 2ra-1799/16

Instanța de fond: Judecătoria Telenești – Iu. Hîrbu

Instanța de apel: CA Bălți – T. Duca, S. Procopciuc, Gh. Liulca

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Gavril Șeremet în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Gavril Șeremet împotriva lui Ion Corciu privind respectarea dreptului de vecinătate și demolarea construcțiilor auxiliare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 28 aprilie 2015 Gavril Șeremet s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Corciu privind respectarea dreptului de vecinătate și demolarea construcțiilor auxiliare.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că este locuitor al s. Corobceni, r-nul Telenești și deține în proprietate un lot de teren pe o suprafață de 0.1060 cu codul cadastral 8927202020, fiind învecinat cu Ion Corciu, care la fel deține în proprietate un lot de teren. De o perioadă de timp între ei există conflict din motivul că Ion Corciu îi încalcă dreptul de vecinătate și anume, a construit neautorizat pe linia de hotar construcții auxiliare (șoproane, garaj), din care fapt îi crează probleme, prin scurgerea de pe acoperiș a apei pe terenul lui. Astfel distanța de la hotar este de 35 cm, care este o distanță mica și nu-i permite ca să construiască un gard, pentru a împiedica scurgerea apei de pe acoperiș pe terenu lui.

Gavril Șeremet consideră că Ion Corciu prin acțiunile menționate, îi încalcă drepturile lui garantate de Constituția RM, a art. 389 Cod Civil, care stipulează că, orice construcție, lucrare sau plantare se poate face de către proprietarul terenului numai cu respectarea unei distanțe minime față de linia de hotar, conform legii, regulamentului de urbanism sau în lipsă conform obiceiului locului, astfel încât să nu aducă atingere drepturilor proprietarului vecin. În caz de nerespectare a distanței prevăzute de 2 metri, proprietarul vecin este îndreptățit să ceară scoaterea gardurilor pe cheltuiala proprietarului terenului pe care acesta sînt ridicate.

Gavril Șeremet a solicitat de a obliga pe Ion Corciu să-i respecte dreptul de vecinătate, de a obliga demolarea construcțiilor auxiliare construite pe hotar cu încălcarea distanței de hotar (șopron, garaj).

Prin hotărîrea Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Gavril Șeremet. În motivarea soluției s-a reținut că Gavril Șeremet în cadrul exminării pricinii nu a prezentat probe privind încălcarea dreptului de vecinătate din partea lui Ion Corciu, nu a prezentat o concluzie tehnică din partea unui expert abilitat referitor la faptul dacă persistă încălcarea dreptului de proprietate al părților și în ce mod această încălcare poate fi înlăturată. Astfel actele cauzei atestă că construcțiile auxiliare (saraiul și garajul) ce aparține lui Ion Corciu nu prezintă pericol pentru Gavril Șeremet (f.d. 45, 51 - 52).

La 29 decembrie 2015 Gavril Șeremet a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii integral (f.d. 49, 61 - 62).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de Gavril Șeremet, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2015 (f.d. 84 - 86).

La 08 iunie 2016 Gavril Șeremet a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016 și casarea hotărîrii Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii (f.d. 95 - 96).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 12 aprilie 2016 și a fost expediată părților la 22 aprilie 2016 (f.d. 87), fiind recepționată la 27 aprilie 2016 (f.d. 89). Recurentul a depus recurs la 08 iunie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Gavril Șeremet nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul recurentului precum că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că nu s-a putut prezenta în ședința de judecată din motive independente de acesta și nici nu a avut posibilitate să anunțe instanța despre imposibilitatea prezentării sale, pe motivul internării în spital în stare gravă, este neîntemeiat, deoarece pentru ședința de judecată care a avut loc la 30 noiembrie 2015, recurentul Gavril Șeremet a fost înștiințat, aplicînd semnătura pe recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 43).

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Gavril Șeremet împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gavril Șeremet împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Gavril Șeremet împotriva lui Ion Corciu privind respectarea dreptului de vecinătate și demolarea construcțiilor auxiliare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas